

HET VERHAAL VAN POLITICI DIE WEIGEREN HUN MACHT TE GEBRUIKEN

De evolutie van resolutie nummer 4 van het Vlaams Parlement van 3 mei 1999 – in eerste instantie de communautarisering van de gezondheidszorg – is bijna te zelig om over te berichten.

Resolutie

In 1999 werd die resolutie geformuleerd als volgt: “ ... *de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus onder meer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen (kostencompenserende regelingen). Daarbij moeten de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de vrije keuze bekomen om toe te treden tot het stelsel van de deelstaat Vlaanderen of van de Franstalige deelstaat, dat telkens zowel een regeling voor de inkomsten als voor de uitgaven bevat ...*”

Deze resolutie werd aangenomen met een grote meerderheid en zonder tegenstemmen.

Vlaamse regeerakkoorden

In het Vlaams regeerakkoord van juli 1999 (regering Dewael) werd vermelde resolutie bevestigd in een afgezwakte versie: de financieringsbevoegdheid werd er uit gewipt, de normerings- en uitvoeringsbevoegdheid bleven er in. Het akkoord werd goedgekeurd door VLD, SP, VU en AGALEV.

In het Vlaams regeerakkoord van juli 2004 (regering Leterme) werd de formulering nog beknopter en vooral vager: “ ... *volledig Vlaamse bevoegdheden voor gezondheidszorg en gezinsbeleid ...*” Het akkoord werd goedgekeurd door CD&V, VLD, SP.a, SPIRIT en N-VA.

Politieke partijen

De groenen weten het niet goed: nu eens zijn ze voor (GvA 25.06.05 en 06.04.07), dan weer zijn ze tegen.

In mei 2006 haakte Johan Vande Lanotte af.

Vlaams Belang, Open VLD, Lijst Dedecker en SPIRIT zijn voor.

Het kartel CD&V – N-VA won de federale verkiezingen van juni II. met een duidelijk programma voor meer Vlaams zelfbestuur, onder meer de communautarisering van de gezondheidszorg, meermaals publiek verdedigd door Inge Vervotte en Yves Leterme. Doch na de verkiezingen werd het zeer stil.

Nota Leterme

In de formateursnota van Yves Leterme in juni II. treffen we bitter weinig bouwstenen aan voor een Vlaamse gezondheidszorg: een betere vertegenwoordiging van de gemeenschappen in de federale organen van de gezondheidszorg (Federaal Kenniscentrum, Be-Health en sommige overlegorganen in het RIZIV) en het betrekken van de gemeenschappen bij het sluiten van overeenkomsten inzake ouderenbeleid en geestelijke gezondheidszorg. Dat was het dan.

Le Soir lekt

In de door LE SOIR – tot hun ongenoegen - op 16 augustus ll. gelekte lijst van de Vlaamse onderhandelaars komen inzake gezondheidszorg volgende eisen voor: vertegenwoordiging van de gemeenschappen in de organen van het RIZIV met inspraak in de terugbetalingen en splitsing van de Orde der Geneesheren. Vanzelfsprekend staan we daar achter, doch in het licht van de communautarisering van de gezondheidszorg zijn dat apenootjes.

Zowel VGV, AK-VSZ (Aktekomitee voor een Vlaamse SZ) als OVV (Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen) reageerden naar de partijvoorzitters van CD&V, N-VA en Open VLD en vroegen hen de communautarisering van de gezondheidszorg dringend als eis op de onderhandelingstafel te leggen. We kregen hierbij de gewaardeerde uitdrukkelijke steun van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds (V&NZ) in hun persmededeling van 13.09.07 en de eveneens gewaardeerde impliciete steun van Domus Medica (De Huisarts 20.09.07), van het VVI (DS 22.08.07) en van de groep van het Lentemanifest (La Libre Belgique 24.09.07).

Solidariteit

Einde september ll. werd door de christelijke en socialistische vakbonden een petitieactie gestart, ondersteund door Belgische vlaggen aan huisgevels, als reactie tegen de splitsingsvoorstellen die bij de federale regeringsonderhandelingen op tafel liggen (BELGA 01.10.07).

Dit offensief werd gelanceerd onder de sluwe misleidende slogan “Red de solidariteit”. Over die splitsingsvoorstellen schrijft Luc Van der Kelen, lid van de Raad van Bestuur van B-Plus: “De Vlaamse onderhandelaars hadden, niet zonder gevaar voor de eigen geloofwaardigheid, rekening houdend met de Franstalige gevoeligheden een heel gemodereerde lijst samengesteld, waarin de quasi totaliteit van de sociale zekerheid werd ontzien ... Wel integendeel zouden ze (n.v.d.r.: de Franstaligen) daar geen financieel nadeel bij doen en de interpersoonlijke solidariteit zou onaangetast blijven.”(HLN 17.08.07).

“Red de solidariteit” zal later aangehaald worden als een schoolvoorbeeld van manipulatie van een goedgegelovige publieke opinie.

Spooknota

Enkele dagen nadat Herman Van Rompuy Yves Leterme terug in de formateursrol liet verzeilen, lekte La Libre Belgique op 6 oktober ll. een nota die in de pers de naam kreeg van spooknota (Rolf Falter DS 03.10.07 en 10.10.07; BELGA 05.10.07; Dirk Castrel GvA 06.10.07; Wim Van de Velden DT 06.10.07 en 09.10.07; ita DS 06.10.07). “Spooknota” omdat ze geen officieel karakter heeft. Volgens meerdere journalisten vertolkt ze echter wel de ideeën van verkenners Herman Van Rompuy en werd ze geschreven door Joëlle Milquet. Tot hier toe sprak Herman Van Rompuy de stellingen, die in die nota vervat zijn, niet tegen. Wat staat er in die nota?

Inzake gezondheidszorg: vertegenwoordiging van gemeenschappen en gewesten in het Federaal Kenniscentrum Gezondheidszorg, in Be-Health, in de Hoge Gezondheidsraad en – als waarnemers – in sommige conventiecommissies met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg en tot het bejaardenbeleid.

En verder: een herschikking van bevoegdheden tussen de verschillende beleidsniveaus inzake preventie en prijzenpolitiek van de rusthuizen ; tenslotte federale ondersteuning van afhankelijke bejaarden en gehandicapten.

Dat betekent dus niet alleen een achteruitgang tegenover de apenootjes in de formateursnota van Leterme en in de door Le Soir gelekte nota van de Vlaamse eisen, doch bovendien de

opening van een offensief om van preventie terug een federale bevoegdheid te maken en dus terug te keren naar de toestand vóór 1980. En tenslotte een poging tot federale recuperatie van de Vlaamse zorgverzekering.

Er staat nog meer (niet) in de spooknota: de Vlaamse eis voor meer fiscale autonomie, voor kortingen op de vennootschapsbelasting en voor communautarisering van de kinderbijslagen is afgevoerd en o.a. een voorstel tot samenvallende regionale en federale verkiezingen wordt opgevoerd: daardoor wordt de Vlaamse regering terug de vazal van de federale.

Verder worden de meeste communautaire problemen naar een werkgroep verschoven van vier Franstalige en vier Nederlandstalige Koninklijke commissarissen onder voorzitterschap van – jawel- Herman Van Rompuy en Armand De Decker, die tegen de zomer van 2008 een en ander voorbereiden in een vierde fase.

Met commissies voor staatshervorming en gefaseerde staatshervormingen hebben we als Vlamingen ervaring: ofwel komt er niets van ofwel wordt het een misbaksel.

De verkenner heeft voor de verrottingsstrategie gekozen; hij neemt hiermee een zware verantwoordelijkheid. Het zij zo.

Er is een klein lichtpunt: tot hier toe hebben de Vlaamse onderhandelaars die nota niet goedgekeurd.

Zevende dag

Op 7 oktober II. kwam in “De zevende dag” de gezondheidszorg aan bod.

Toen Kathleen Cools aan Vlaams minister van Gezondheid Steven Vanackere herhaaldelijk de vraag stelde of CD&V voor of tegen de splitsing van de gezondheidszorg is, bleef hij haar het antwoord schuldig. Net als oud-scoutsleider Rudy Verhoeven tijdens een pre-electoraal debat, kwam hij niet verder dan de beschouwing dat hij niet houdt van de term “splitsen”. CD&V vond het post-electoraal niet nodig om gauw-gauw een Inge Vervotte te laten verklaren dat ze er eigenlijk toch wel voor is.

Besluit

Op geen enkel ogenblik hebben de Vlaamse onderhandelaars de eis tot communautarisering van de gezondheidszorg tot hier toe op tafel gelegd. In het tegengestelde geval hadden de Franstaligen dat wel gelekt.

Dat betekent – met alle respect voor de inzet van onze vrienden-medestanders in dit dossier – dat CD&V het tot hier toe niet wilde, dat N-VA er tot hier toe geen prioriteit van maakte en dat Open VLD bijgevolg geen kleur hoefde te bekennen.

Een algemene stelregel in de politiek leert dat wie de confrontatie niet aandurft, slagen krijgt. Het Vlaams Geneeskundigenverbond (VGV) vecht verder voor een Vlaamse gezondheidszorg. De Vlaamse volksgemeenschap heeft daar recht op. Wij willen die gezondheidszorg uitbouwen zoals met het Vlaams onderwijs gebeurde.

Vrienden collega's en andere Vlaamse vrienden: schrijf en spreek zoveel mogelijk politici hierover aan; misschien is het nog niet te laat.

Prof. Dr. Eric Ponette, oud-voorzitter VGV

Dr. Jan Van Meirhaeghe, voorzitter VGV

Dr. Robrecht Vermeulen, ondervoorzitter VGV

11 oktober 2007